

paa andre Punkter, idet det er saa langt fra at være Tilfældet, som det erede 3die Medlem for 3die Kreds antydede, at hver enkelt Borgmester raader fuldstændig uafhængigt og selvstændigt for sit eget Departement, at det tværtimod staaer til Overpræsidenten at bringe de under de enkelte Borgmestere henlagte Anliggender ind for den samlede Magistrat, ikke at tale om, at det ogsaa staaer til enhver enkelt Borgmester i Kjøbenhavn selv at bringe sine særegne Anliggender ind for den samlede Magistrat. Naar man derhos endelig vil forfølge Parallelen mellem Kjøbstæderne og Kjøbenhavn videre, saa kan det jo dog heller ikke forbigaaes, at selve Borgmestrene her i Kjøbenhavn jo vel ere valgte af Borgerrepræsenterne, men at de ikke kunne tiltræde deres Plads uden kongelig Stadsfæstelse, hvortil ikke engang noget lignende findes i det af Mindretallet i Udvalget stillede Forslag. Vil man altsaa trække en Parallel, saa troer jeg, at man maa komme til det Resultat, at det Maal af Frihed i Henseende til kommunal Selvstyrelse, som i nærværende Lovudkast er budt Kjøbstæderne, endogsaa paa enkelte Punkter gaar videre end det, der er tilstaaet Kjøbenhavn ved Loven af 4de Marts 1857. — Jeg troer altsaa, at jeg har været fuldt berettiget til at sige, at der fuldt saa vel stæer Grundlovens Bud om Kommunernes Selvstyrelse Hyldest igjennem det Lovudkast om Kjøbstadcommunernes Styrelse, som jeg har forelagt det erede Thing i denne Samling, som der er stæet det Hyldest igjennem de tidligere af Rigsdagen vedtagne Communallove.

Til det erede 1ste Medlem for 11te Kreds (Nielsen) maa jeg rette en Bemærkning, som ganske vist ikke directe berører det her foreliggende Lovudkast, forsaavidt han nemlig, der som jeg hørte ret, omtalte det som en svag Side ved Landcommunalloven, at den tilstod Sogneraadene Ret til at bestemme, om der skulde antages lønnet Medhjælp til Udførelsen af deres Forretninger. Muligviis har jeg ikke opfattet det erede Medlem rigtigt, men det forekommer mig, at hans Uttring i saa Henseende trængte til nærmere at oplyses. Forholdet er jo nemlig det, at Sogneraadet ikke kan bestemme Noget i saa Henseende, men at det er Amtsraadet, som bestemmer, og at Sog-

neraadet kun kan stille Forslag. Derfor det Modsatte havde været Tilfældet, vilde jeg under ingen Omstændigheder kunne være gaaet ind paa en saadan Bestemmelse, som jeg ligesaa fuldt som det erede 1ste Medlem for 11te Kreds vilde have fundet i høieste Grad beklagelig og farlig. Nu stoler jeg derimod trygt paa, at Amtsraadene ville vide at begrænse den Tilbøielighed, der ganske vist i flere Landcommuner er tilstede til at ville lønne, og at ville lønne runderligt, Medhjælp for selve Sogneraadet. — Da jeg forleden havde Ordet, udtalte jeg, at min Stilling ligeoverfor det nu foreliggende Hovedspørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Borgmesterens Stilling, var usforandret den samme som tidligere, idet jeg ganske vist troede, at jeg ikke behøvede at udtale mig udførligt om, hvilket dette Standpunkt var, da jeg paa ethvert somhelst Trin af dette Lovudkasts tidligere Behandling har modsat mig Udførelsen af en Bestemmelse om, at Formanden i Kjøbstadcommunen skal være valgt af selve Byraadet. Jeg troer ikke, at der paa noget somhelst Trin af denne Sags Behandling kan have været den mindste Tvivl angaaende min Anskuelse om dette Punkt. — Den erede 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Behmann) gjorde for en lille Udflugt paa Ternbane, som det egentlig ikke forekommer mig, at der i nærværende Sag var nogen sær Opfordring til, men jeg haaber, at den erede Formand paa Grund af Omstændighederne vil tillade mig ogsaa at berøre dette Punkt.

Formanden: Det er ganske vist, at den høitærede Indenrigsminister har Grund til at give Svar derpaa, men jeg kan kun beklage, at der er givet Anledning dertil ved en henkastet Uttring.

Indenrigsministeren: Jeg skal efter denne Bemærkning indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke troer, at det med Føie vil kunne bebreides en Minister, at han søger at bringe det bedst Mulige ud af et Spørgsmaal som det af det erede Medlem berørte, naar det under Sagens Behandling viser sig for ham, at noget Bedre lader sig opnaae end det, som han fra først af havde forudsat, og at jeg